

Arrest

nr. 189 546 van 7 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DE BRUYN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 8 januari 2016 België is binnengekomen, diende op 8 januari 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 9 maart 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 9 maart 2017 ter kennis gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 08/01/2016

Overdracht CGVS: 26/02/2016

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 25 januari 2017 van 8u58 tot 13u08, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester De Bruyn, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Hawiye (> Gorgaarte > Abgal). U bent geboren op 8 mei 1990 in Mirtaqwo, waar u uw hele leven woonde. U huwde een eerste maal in 2009 en scheidde in april 2012. U gaat werken als kok in een restaurant. Uw ex-schoonmoeder wil dat u met haar andere zoon huwt, maar u gaat hier niet mee akkoord.

U wilt in september 2015 hertrouwen. U vertelt uw verloofde over de tegenkantingen van uw ex-schoonmoeder, waarop hij een geheim huwelijk voorstelt. Hij vraagt uw hand aan uw oom in Hamar, die zijn toelating geeft.

Op 5 december 2015 valt Al Shabaab uw woning 's morgensvroeg binnen en vinden u en uw echtgenoot. Zij verklaren dat u overspel pleegt en u wordt beiden meegenomen naar de gevangenissen.

Op 7 december 2015 wordt u beiden veroordeeld door de rechtbank van Al Shabaab. Uw echtgenoot wordt veroordeeld tot 100 zweepslagen, terwijl u tot de dood door steniging veroordeeld wordt. Aangezien u zwanger bent, wordt de steniging uitgesteld tot na de bevalling.

Op 10 december 2015 weet u samen met 5 andere vrouwen te ontsnappen op het moment dat er gebeden dient te worden. U gaat naar een vriendin, maar zij kan u niet herbergen. Die nacht gaat u met een hooiwagen naar Mahaday, waarna u naar uw oom in Mogadishu gaat. Tijdens uw verblijf in Mogadishu, wordt u door Al Shabaab via uw oom telefonisch bedreigd.

In januari 2016 verlaat u Mogadishu en reist u via Kenia en een onbekend land naar België, waar u op 8 januari 2016 asiel aanvraagt. U was zwanger en kreeg in België een miskraam.

In het kader van uw asielaanvraag legde u een medisch attest m.b.t. een miskraam en een attest m.b.t. uw besnijdenis neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot, onder meer, uw identiteit, uw familiale situatie en de problemen die u in uw land van herkomst heeft ondervonden. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door de tegenstrijdigheden en inconsistenties die vastgesteld werden tussen uw verklaringen.

U verklaart problemen met Al Shabaab te hebben ondervonden omdat uw ex-schoonmoeder niet wou dat u hertrouwde met iemand anders dan de broer van uw ex-man (gehoorverslag CGVS, p. 20), waarop u in het geheim huwde (gehoorverslag CGVS, p. 23). U heeft het voor het CGVS echter niet aannemelijk kunnen maken dat u een geheim huwelijk aanging.

Er kunnen ernstige vragen gesteld worden m.b.t. het geheime huwelijk zelf. Zo verklaart u voor het CGVS dat u op 5 september 2015 gehuwd bent (gehoorverslag CGVS, p. 24), terwijl u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde dat u gehuwd bent in september 2015, maar dat u niet wist op welke dag (verklaring DVZ, 15a). Gevraagd naar de aanwezigen op het huwelijk, vermeldt u aanvankelijk een geleerde, de koranlezer en twee mannen die als getuige optraden (gehoorverslag CGVS, p. 24), maar u weet over deze getuigen niet meer te vertellen dan dat zij vrienden zijn van uw echtgenoot. Gevraagd waarom u niets van hen weet, verklaart u niet met hen gesproken te hebben omdat zij slechts getuige waren. Er kan echter van u gevraagd worden dat u meer weet over de aanwezigen op uw huwelijk. Gevraagd wat de geleerde zei over het geheime huwelijk, verklaart u plotseling dat het in dat opzicht geen geheim huwelijk was, want uw oom was op het huwelijk en sprak met de geleerde. Gevraagd of jullie van de geleerde een document hadden gekregen wat als bewijs van het huwelijk kon dienen, verklaart u dat hij dat gegeven heeft (gehoorverslag CGVS, p. 26).

Voor de DVZ verklaarde u echter dat er geen documenten afgeleverd werden m.b.t. de inhuldiging van het huwelijk (verklaring DVZ, 15a). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw tweede huwelijk, waardoor u het niet aannemelijk maakt dat u een geheim huwelijk aanging. Gevraagd naar

jullie toekomstplannen, verklaart u 'we wilden bij elkaar zijn voor de rest van ons leven' (gehoorverslag CGVS, p. 24).

Gevraagd hoe jullie dan bij elkaar wilden blijven als de oma van uw kinderen er niet mee akkoord ging, verklaart u dat u dat wel wou waarmaken. Nogmaals gevraagd hoe u dacht dat vol te houden, verklaart u gewoon in het geheim te willen leven en dat u zelf niet zwanger wou geraken om te voorkomen dat ze op de hoogte kwam (gehoorverslag CGVS, p. 25). U verklaart dat de mensen van het dorp niet wisten dat u getrouwd was (gehoorverslag CGVS, p. 23), maar uit uw verklaringen blijkt echter dat sommige mensen weet hadden van uw huwelijk. Zo verklaart u dat uw voormalige werkgeefster, de bazin van het restaurant, die ook uw buurvrouw was, van uw huwelijk afwist (gehoorverslag CGVS, p. 27). Jullie blijken eveneens geen voorzorgsmaatregelen genomen te hebben om het huwelijk voor de buitenwereld geheim te houden. Het is immers niet aannemelijk dat uw echtgenoot de woning verlaat om gewoon te gaan werken en 's avonds thuis komt terwijl buurtbewoners hem zien komen en gaan (gehoorverslag CGVS, p. 27), zoals dat eigenlijk gaat bij een niet-geheim huwelijk. U was op de hoogte van het risico dat u liep, want u wist al voor uw geheime huwelijk dat straffen opgelegd konden worden (gehoorverslag CGVS, p. 33) en dat uw ex-schoonmoeder gekant was tegen een eventueel huwelijk met een andere man (gehoorverslag CGVS, p. 20). Uw echtgenoot komt bij u thuis wanneer de tante van uw kinderen bij u op bezoek komt (gehoorverslag CGVS, p. 32), waarna deze het aan uw ex-schoonmoeder doorvertelt. Het is bovendien eveneens niet aannemelijk dat u, gezien de risico's die jullie lopen, aan uw dochtertje vertelt dat u met haar nieuwe papa getrouwd bent (gehoorverslag CGVS, p. 31). Hoewel u verklaart dat zij altijd bij u is wanneer u haar oma bezoekt of wanneer u gaat werken, kan u onmogelijk elk moment een oogje op haar houden waardoor zij – gezien haar enthousiasme over haar nieuwe papa – uw geheime huwelijk alsnog kan bekendmaken aan de buitenwereld. Uw verklaringen over jullie gezamenlijke toekomstplannen en hoe jullie je geheime huwelijk beleefden, komen niet doorleefd over aangezien eruit blijkt dat jullie weinig tot geen rekening hielden met het geheime karakter ervan, noch met de risico's.

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot problemen die u zou gehad hebben omdat u een geheim huwelijk aangegaan bent.

U heeft eveneens niet aannemelijk kunnen maken dat u problemen met Al Shabaab ondervonden heeft.

Gevraagd of er tijdens uw gevangenschap iets gebeurde, verklaart u dat er niets gebeurde (gehoorverslag CGVS, p. 29). Ter bevestiging gevraagd of er helemaal niets gebeurde, zegt u kortweg 'neen'. Gevraagd of u met iemand van Al Shabaab gesproken heeft, verklaart u niet persoonlijk met hen gesproken te hebben. Gevraagd hoe de tijd in de gevangenis dan verliep, verklaart u er maar kort verbleven te hebben en dat u gewoon daar wilde blijven, maar dat de andere vrouwen zeiden dat u met hen moest meegaan. Pas wanneer gevraagd wordt wanneer u ter dood veroordeeld werd, verklaart u dat dit gebeurde toen u twee dagen gevangen was. Het komt allerm minst doorleefd over dat u, wanneer gevraagd wordt over uw gevangenschap, niet uit eigen beweging over uw terdoodveroordeling vertelt of dat u verklaart gewoon in de gevangenis te willen blijven als u reeds ter dood veroordeeld werd.

Het komt eveneens bevreemdend over dat Al Shabaab begint te bidden voordat de gevangenen die uit de cel gehaald worden zich volledig kunnen reinigen om volgens de rituele voorschriften te bidden (gehoorverslag CGVS, p. 33). U geconfronteerd met het feit dat niemand van Al Shabaab nog naar jullie keek, verklaart u dat slechts één man voor de bewaking moest zorgen, maar dat u toch gewoon rustig kon weglopen (gehoorverslag CGVS, p. 34). Het is opmerkelijk dat 5 vrouwen samen kunnen weglopen wanneer de aanwezige leden van Al Shabaab dit kunnen zien gebeuren.

U verklaart na uw ontsnapping naar Mogadishu gereisd te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 34). Gevraagd hoe u vanaf Cadley verder gereisd bent, verklaart u eerst naar Cadley gegaan te zijn, waarna u naar Cali Fooldheere ging om zo naar Mahaday te gaan. Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS ligt het dorp Cadley echter niet op de weg van Mirtaqwa naar Cali Fooldheere, maar zou het een hele omweg zijn om van Cadley via Cali Fooldheere naar Mahaday te gaan (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Aangezien u met een wagen meereisde die hooi naar Mahaday bracht (gehoorverslag CGVS, p. 23), kan aangenomen worden dat een meer rechtstreekse weg naar Mahaday genomen werd.

U verklaart daarenboven dat de rivier Shabelle achter de stad Mahaday gelegen is en dat u de rivier nooit gezien heeft (gehoorverslag CGVS, p. 9). Volgens dezelfde informatiebron stroomt de Shabelle echter tussen Cali Fooldheere en Mahaday, waardoor u de rivier wel gezien zou hebben. Uw verklaringen m.b.t. uw reis naar Mogadishu komen allerm minst aannemelijk over.

U verklaart voor het CGVS dat uw oom tijdens uw verblijf in Mogadishu één maal gebeld werd door Al Shabaab om mee te delen dat u uw straf zou ondergaan na de bevalling (gehoorverslag CGVS, p. 35). Eerder kreeg u voor het CGVS de mogelijkheid om de problemen die u in uw thuisland ondervonden

heeft volledig en in uw eigen bewoordingen uit te leggen (gehoorverslag CGVS, p. 22-23). Tijdens dit vrij relaas legt u geen verklaringen af waaruit blijkt dat Al Shabaab u via uw oom bedreigde toen u al in Mogadishu was. Voor de DVZ heeft u eveneens geen verklaringen afgelegd over de bedreiging die u via uw oom kreeg toen u reeds in Mogadishu was (verklaring DVZ, 3.5). Daarenboven kreeg u kans om eventuele toevoegingen te doen, wat u niet gedaan heeft (verklaring DVZ, 3.7). Bij aanvang van het gehoor voor het CGVS werd u gevraagd of u alle elementen die ertoe geleid hebben dat u Somalië verlaten heeft kon aanhalen, waarop u positief antwoordt (gehoorverslag CGVS, p. 3). Het is echter niet aannemelijk dat u een dreigtelefoon van Al Shabaab niet eerder zou vermeld hebben, aangezien dit bezwaarlijk een detail genoemd kan worden.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw geheime huwelijk en de betreffende gevolgen daarvan, niet geloofwaardig zijn. Aangezien dit voor u de aanleiding was voor het verlaten van uw land, kan dan ook geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw beweerde vervolging in Somalië.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart voor het CGVS dat uw kinderen geboren zijn in Mogadishu (gehoorverslag CGVS, p. 19), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat zij geboren zijn in Mirtaqwa (verklaring DVZ, 16).

Voor het CGVS verklaart u dat uw moeder vermist is (gehoorverslag CGVS, p. 17) en dat zij in de eerste maand van 2012 samen met uw zus weggegaan is uit Mirtaqwa (gehoorverslag CGVS, p. 12). Voor de DVZ verklaarde u echter dat zij zich in Mirtaqwa bevindt (verklaring DVZ, 13A).

Gevraagd naar de geboorteplaats van uw ouders, verklaart u voor het CGVS dat zij beiden geboren zijn in Mirtaqwa en dat zij daar altijd gewoond hebben (gehoorverslag CGVS, p. 17). Voor de DVZ wist u echter niet waar uw ouders geboren zijn (verklaring DVZ, 13A).

Voor het CGVS verklaart u dat uw nichtje N. O., waar u voor zorgt, geboren is op 17 maart 2006 (gehoorverslag CGVS, p. 19). Voor de DVZ wist u echter haar exacte geboortedatum niet (verklaring DVZ, 16).

U verklaart eveneens dat uw dochter M. nog niet naar de Koranschool ging omdat ze te klein was, waarna u verklaart dat kinderen naar de Koranschool moeten gaan wanneer zij hun oor kunnen grijpen door hun arm over hun hoofd te leggen (gehoorverslag CGVS, p. 31). Ter bevestiging gevraagd dat zij nog niet naar de Koranschool ging, verklaart u echter dat zij niet naar de Koranschool ging omdat u bang was dat ze er geslagen zou worden.

Deze elementen tasten verder uw algehele geloofwaardigheid aan, bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 §2, a en b.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest m.b.t. uw besnijdenis voor. Hieruit blijkt dat u type 3 besneden bent. Gevraagd wat u denkt dat u zal overkomen als u terugkeert naar uw eigen land, antwoordt u dat u bang bent dat uw dochters besneden zullen worden door uw oom (gehoorverslag CGVS, p. 21). Er dient echter vastgesteld te worden dat uw dochters zich niet bij u in België bevinden, maar dat zij zich volgens uw verklaringen in Hamar bevinden (gehoorverslag CGVS, p. 19). Bijgevolg kan hun nood aan internationale bescherming niet onderzocht worden. Nogmaals gevraagd of u zelf een vrees heeft m.b.t. uw besnijdenis, antwoordt u: 'Ik wil heel graag nu naar de dokter gaan en wil dat ongedaan maken. Ik ben getrouwd, als ik daar naar toe ga, heb ik problemen' (gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of u al plannen gemaakt heeft voor een operatie, verklaart u dat wel te willen (gehoorverslag CGVS, p. 22). U haalt geen vrees tot herinfibulatie aan. U wijst op een hypothetische vrees voor problemen die u heeft na een hersteloperatie die in de toekomst uitgevoerd zou kunnen worden. Op dit moment heeft u deze operatie nog niet ondergaan en is er geen reden om, in uw huidige situatie, aan te nemen dat zich een vervolging van welke aard ook, zich zou voordoen. Voor wat betreft de gevolgen die u zou ondervinden van de besnijdenis die u in het verleden hebt ondergaan, kan worden opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen.

De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van

bescherming een status te kunnen genieten die het recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

U legt eveneens een medisch attest voor m.b.t. een miskraam die op 12 januari 2016 vastgesteld werd. Gevraagd wat u met dit attest wilt aantonen, verklaart u slechts dat u een miskraam gehad heeft, dat u zwanger was toen u hier kwam (gehoorverslag CGVS, p. 21). Er wordt niet betwist dat u een miskraam gehad heeft. Dit attest kan het voorgaande echter niet weerleggen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Na een analyse van alle elementen is de commissaris-generaal van mening dat het concept van intern vluchtalternatief op u moet worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de wet van 15 december 1980.

Voorafgaand kan reeds opgemerkt worden dat kan getwijfeld worden aan uw (recente) herkomst uit het dorp Mirtaqwa. Immers, gevraagd naar de situering van het dorp Caadley in de omgeving van uw dorp Mirtaqwa, verklaart u aanvankelijk het niet te kunnen uitleggen, want u weet helemaal niets over de windrichtingen. U voorgesteld het uit te leggen aan de hand van zonsopkomst of –ondergang of de gebedsrichting of een andere manier dat u kan doen, verklaart u zelf dat het in het westen gelegen is (gehoorverslag CGVS, p. 5), later situeert u nogmaals een ander dorp uit eigen beweging in het zuiden (gehoorverslag CGVS, p. 6). Aangezien u het zelf weet te situeren aan de hand van een windrichting, hoewel u aanvankelijk verklaart niets over windrichtingen te weten, lijkt uw geografische kennis over de omgeving van Mirtaqwo ingestudeerd. U verklaart naar Hamar gegaan te zijn om te bevallen van uw kinderen (gehoorverslag CGVS, p. 6-7), waarbij u via Mahaday reisde. U situeert de Shabelle – beken vanaf Mirtaqwa – achter Mahaday en verklaart de rivier nooit gezien te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 9). Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS stroomt de rivier echter tussen Mirtaqwa en Mahaday, waardoor u de rivier dus wel gezien zou moeten hebben. Daarenboven komt het bevreemdend over dat u pas naar Mogadishu vertrekt wanneer uw vliezen reeds gebroken zijn, waarna u nog een autorit van 8 uur onderneemt om naar het ziekenhuis te gaan (gehoorverslag CGVS, p. 7), terwijl er volgens informatie beschikbaar voor het CGVS toch medische voorzieningen in Jowhar beschikbaar waren toen u moest bevallen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Uit uw verklaringen en de objectieve informatie die bij het administratief dossier gevoegd is, blijkt dat u zich zou kunnen vestigen in Mogadishu, waar u immers over een sociaal netwerk beschikt.

Bijgevolg is de commissaris-generaal van mening, op basis van de analyse van deze informatie, dat u eerst en vooral in staat bent om de reis naar Mogadishu te ondernemen, Mogadishu te betreden en u daar zonder enig probleem te vestigen. Nadat u Mirtaqwa verlaten heeft, bent u immers naar Mogadishu gegaan (gehoorverslag CGVS, p. 34), van waar u Somalië verlaten heeft. Uw oom en uw kinderen bevinden zich in Mogadishu (gehoorverslag CGVS, p. 19) en uw clan is aanwezig in Mogadishu (gehoorverslag CGVS, p. 15). Ook liet u zich in het verleden meermaals verzorgen in een ziekenhuis in Mogadishu (gehoorverslag CGVS, p. 6-7 + p. 20), waaruit uw vertrouwdheid met de stad blijkt. U haalde ook zelf aan dat u reeds in 2012, na de geboorte van uw dochter, in Mogadishu wou blijven en dat u toen al bij uw oom wou blijven, maar dat uw ex-schoonmoeder dit niet wou (gehoorverslag CGVS, p. 19), wat aantoont dat een vestiging in Mogadishu een mogelijkheid voor u is, nu blijkt dat uw problemen niet aannemelijk zijn.

De commissaris-generaal is eveneens van mening dat u geen enkele vrees voor vervolging zou ondervinden in de overwogen hervestigingszone. Het is immers zo dat uw verklaringen m.b.t. de door u geleden vervolging reeds weerlegd werden en bijgevolg ook de bedreigingen die uw oom in Mogadishu zou hebben ontvangen als gevolg van deze ongeloofwaardige vervolging.

Tot slot is de commissaris-generaal van mening, na het onderzoeken van de algemene levensomstandigheden in de overwogen hervestigingszone, dat het geenszins onredelijk is om te verwachten dat u in Mogadishu zou leven. Het is namelijk zo dat u een familiaal netwerk heeft in Mogadishu. In Mogadishu zijn uw oom, de broer van uw vader (gehoorverslag CGVS, p. 13), uw kinderen (gehoorverslag CGVS, p. 19) en uw clan is aanwezig in Mogadishu (gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaart eveneens dat uw beide dochters in Mogadishu geboren zijn (gehoorverslag CGVS, p. 6-7 + p. 20), wat toch op een zekere bekendheid met Mogadishu wijst.

Aangezien u de som van 8.000 dollar (gehoorverslag CGVS, p. 36) wist te verzamelen om uw reis naar België te verzamelen, niet in het minste dankzij de hulp van uw oom – die het beste met u voorheeft, want hij was ook op uw huwelijk (gehoorverslag CGVS, p. 24), hebt u aangetoond over voldoende financiële middelen te beschikken opdat u zich opnieuw in Mogadishu blijvend kunt vestigen.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 6 september 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 6 september 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, en op overheidsgebouwen of –instellingen. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel, clanoudsten en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen is het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, waaronder incidenten tussen verschillende veiligheidsdiensten en een toenemend aantal mortieraanvallen, onder meer op het presidentieel paleis en het door AMISOM beschermde gebied van de internationale luchthaven van Mogadishu.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië,

waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatieverrichting loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikelen 48/3 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna "Vreemdelingenwet") - motiveringsgebrek - recht van verdediging."

Na een theoretische uiteenzetting over de bewijslast en de toepassing van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, gaat verzoekster in op de redenen waarom haar asielrelaas wel voldoende geloofwaardig is. Zij licht toe als volgt:

"1. Met betrekking tot het geheime huwelijk zelf

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werpt als argument op dat er ernstige vragen worden gesteld met betrekking tot het geheime huwelijk.

Zo zou verzoekster bijvoorbeeld niet veel weten over de getuigen die bij het huwelijk aanwezig waren. Verzoekster kende echter wel hun namen alsook die van de aanwezige Koranleraar (zie pagina 24 van het gehoorverslag). Dat verzoekster geen uitgebreid gesprek met hen voerde hoeft niet te verbazen. Zij kende de mannen immers niet (p. 24 van het gehoorverslag).

De gezamenlijke toekomstplannen zouden evenmin geloofwaardig overkomen omdat er weinig tot geen rekening werd gehouden met het geheime karakter ervan, noch met de risico's. Verzoekster beseft na alle problemen die hun huwelijk tot gevolg hadden, nu wel degelijk dat hun plannen weinig doordacht waren. De impulsieve beslissing om in het geheim te huwen, zonder voldoende rekening te houden met wat de toekomst zou brengen, doet op zich niets af aan de echtheid van het geheime huwelijk zelf. Verzoekster en haar echtgenoot waren jong en handelden zonder genoeg na te denken over de toekomst.

2. Met betrekking tot het gevangenschap

Verzoekster zou evenmin aannemelijk hebben kunnen maken dat zij problemen met Al Shabaab heeft ondervonden.

Verzoekster geeft wel degelijk uitgebreide, niet-tegenstrijdige verklaringen over haar korte verblijf daar (p.28-30 en 33-34 van het gehoorverslag).

Het zou bevreemdend overkomen dat vijf vrouwen er tijdens het bidden in slaagden te ontsnappen uit de gevangenis. Hierbij merkt verzoekster op dat het gevangenisgebouw slechts een klein, weinig bewaakt gebouwtje was en dat zij erg veel geluk hebben gehad door de tijdelijke onoplettendheid van de (niet-officiële) bewakers. Op het moment van de ontsnapping werden zij slechts door één persoon bewaakt aangezien de overige bewakers aan het bidden waren (p. 34).

Overigens zijn niet alle ontsnapte vrouwen ongedeerd gebleven. De vrouwen liepen tegenovergestelde kanten uit en tijdens het vluchten werden wel degelijk schoten gelost en werd geschreeuw gehoord, vermoedelijk van een andere gevangene die minder geluk had (p. 23 en 34 van het gehoorverslag).

Ook worden vragen gesteld met betrekking tot de afgelegde reisweg. Het zou immers een hele omweg zijn om via Cadley via Cali Foldheere naar Mahaday te gaan. Verzoekster blijft bij haar verklaring dat de reis op die manier is verlopen. Zij voert bovendien aan dat zij daarna nog langs tal van dorpen is gepasseerd waarvan zij er heel wat weet op te noemen (p. 34 van het gehoorverslag).

3. Met betrekking tot de dreigementen in Mogadishu zelf en de afwezigheid van een intern vluchtalternatief

Verzoekster verklaart dat haar oom tijdens haar verblijf bij haar oom in Mogadishu werd gebeld door Al-Shabaab waarbij het dreigement werd geuit dat zij na haar bevalling haar straf zou ondergaan.

Aan verzoekster wordt verweten dat het niet aannemelijk is dat zij dit niet eerder tijdens haar verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken had verteld.

Dit mag echter niet verbazen. Er werd aan verzoekster immers de instructie gegeven kort te zijn, en haar verteld dat zij haar verhaal uitvoeriger zou kunnen doen bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Groot was dan ook de verbazing bij verzoekster toen men haar vervolgens bij het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen verweet, in tegenspraak met de instructie bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dat zij tijdens dit eerste gesprek niet voldoende uitvoerig is ingegaan op haar hele asielverhaal.

Het is wegens deze bedreiging dat verzoekster besepte dat zij in Mogadishu evenmin veilig zou zijn en zij zich genooddaakt zag naar het buitenland te vluchten om aan deze dreiging te ontkomen.

Verzoekster wordt volgens de beslissing van het CGVS wel geacht over een 'sociaal netwerk' te beschikken in Mogadishu, maar dit zogenaamd sociaal netwerk bestaat echter enkel uit het gezin van haar oom (p. 13 van het gehoorverslag). Vermits Al Shabaab ook haar oom kon bereiken, wilde zij het risico niet nemen zichzelf en het gezin van haar oom nog langer in gevaar te brengen.

Hoewel uit het toegevoegde document 'COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" blijkt dat de rebellen van Al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven, blijkt eveneens dat zij er in slagen op regelmatige basis gewelddadige incidenten te veroorzaken in Mogadishu. Ook uit tal van recente nieuwsberichten blijkt dat Al-Shabaab nog steeds erg actief is in Mogadishu (zie stuk 3).

In een recent report van Amnesty International over Somalië staat onder ander het volgende te lezen (stuk 4):

[...]

Targeting of civilians

Civilians were also directly targeted in attacks, especially by al-Shabaab fighters and clan militias [...]

In addition, al-Shabaab continued to torture and extrajudicially kill people they accused of spying or not confirming to its interpretation of Islamic law.

[...]

(eigen onderlijning)

De laatste paragraaf luidt vrij vertaald als volgt: "Bovendien bleef al-Shabaab mensen die zij beschuldigden van spionage of het miskennen van hun interpretatie van de Islamitische wet martelen of buitengerechtelijk doden

Het is dan ook erg aannemelijk dat verzoekster wel degelijk vreest dat de macht van Al-Shabaab in Mogadishu nog steeds ver genoeg reikt om een gevaar te kunnen betekenen voor haar en het gezin van haar oom indien zij in Mogadishu zou gaan wonen. Verzoekster vreest dat indien zij terugkeert naar Mogadishu, haar veroordeling tot de doodstraf wel degelijk zou kunnen worden uitgevoerd door leden of sympathisanten van Al-Shabaab die actief zijn in Mogadishu.

Dat die vrees wel degelijk gegrond is blijkt onder andere uit het lot dat andere leden van haar familie reeds ondergingen. Zo werden haar vader en schoonbroer reeds door Al-Shabaab vermoord in 2012, op verdenking van spionage (p. 17 en 30 van het gehoorverslag).

Gelet op haar veroordeling, de algemene toestand in Mogadishu en het lot dat haar familieleden reeds ondergingen, zijn er wel degelijk objectieve gegevens die haar persoonlijke vrees kunnen verklaren en die Mogadishu als intern vluchtalternatief uitsluiten.

4. Met betrekking tot de tegenstrijdigheden en/of inconsistenties die werden vastgesteld in vergelijking met het gehoor bij de DVZ

Ook zijn er enkele kleine verschillen tussen het gesprek bij het DVZ en het gehoor bij het CGVS. De vragenlijst die wordt ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken is echter slechts een instrument ter voorbereiding van het uitgebreider gehoor bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen.

Hoewel van de asielzoeker wordt gevraagd in het kort de voornaamste elementen van zijn asielaanvraag weer te geven, tast het feit dat de verklaringen bij het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen veel uitgebreider zijn, de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet aan (RvV 31 maart 2010, nr. 41.148; RvV 6 januari 2015, nr. 135.874).

Zo zou zij bij de DVZ enkel hebben verklaard dat zij huwde in september 2015 (zonder vermelding van concrete datum) terwijl zij bij het CGVS verklaarde dat zij huwde op 5 september 2015. Ook op het vlak van de geboortedata zijn nog enkele verschillen (zie pagina 3 van de beslissing van het CGVS).

Geen van die inconsistenties zijn echter van die orde dat zij tot de vaststelling kunnen leiden dat het asielrelaas van verzoekster ongeloofwaardig is. Verzoekster benadrukt dat zij, zeker tijdens haar interview bij de DVZ, erg veel stress had en bovendien de instructie kreeg kort te zijn.

5. Met betrekking tot de twijfel aan de herkomst uit het dorp Mirtaqwa

Uit de aangevochten beslissing blijkt zelfs dat de herkomst van verzoekster uit het dorp Mirtaqwa wordt betwijfeld. De geografische kennis zou immers ingestudeerd zijn.

Verzoekster legt wel degelijk gedetailleerde verklaringen af met betrekking tot haar dorp. Zij weet onder andere de waterputten te situeren (p. 9 van het gehoorverslag), weet wie voor de waterputten verantwoordelijk is (p. 9 van het gehoorverslag), kan gedetailleerd de weg beschrijven van haar huis naar de waterputten, weet welke dorpen in de buurt liggen (p. 6 - 7 van het gehoorverslag), weet de veemarkt en haar wijk te situeren en kent de openingsmomenten (p. 12), kan conflicten tussen verschillende clans in Mirtaqwa omschrijven (p. 16 van het gehoorverslag),...

Verzoekster kon onmogelijk voorspellen dat tijdens haar gehoor de vraag zou worden gesteld waar zij water zou halen, of er conflicten tussen de clans zijn... Haar verklaringen getuigen van een kennis die verder gaat dan wat men zomaar kan instuderen of voorspellen.

Dat verzoekster moeilijkheden heeft om één en ander te situeren aan de hand van windrichtingen mag niet verbazen.

Zij geeft immers aan enkel naar de Koranschool te zijn geweest waar zij niets over windrichtingen heeft geleerd. Zij is er dan ook absoluut niet vertrouwd mee en al zeker niet in meer stressvolle situaties.

Haar herkomst uit het dorp Mirtaqwa wordt dan ook onterecht in twijfel getrokken."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende documenten:

- persberichten over aanslagen in Mogadishu (stuk 3a-e)*
- een rapport "Somalia 2016/2017" van Amnesty International (stuk 4).*

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van nationale bepalingen of beginselen van behoorlijk bestuur in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeksters kritiek op de motivering dat geen geloof wordt gehecht aan het geheime, tweede huwelijk dat zij heeft afgesloten, blijft beperkt tot de toelichting dat zij wel de namen van de twee aanwezige getuigen en de koranleeraar kende, maar de mannen verder niet kende en geen uitgebreid gesprek met hen voerde. Zij laat aldus het motief ongemoeid dat zij bij aanvang van de asielprocedure niet de exacte datum kende van het geheime huwelijk en dat zij hiervan geen documenten ontving, terwijl zij tijdens het CGVS-interview wel kon vertellen dat zij op 5 september 2015 zou zijn gehuwd en dat de korangeleerde een document heeft afgegeven als bewijs van het huwelijk. Het enkele argument dat verzoekster wist dat de twee aanwezige mannen A.N. en A. heten en dat de koranleeraar "*Macalin Hussein*" was, doet geen afbreuk aan de omstandige motivering dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij een geheim huwelijk aanging. Verzoekster kan wat het tweede onderdeel betreft, waarbij werd gepeild naar de toekomstplannen, niet worden bijgetreden dat zij bij nader inzien weinig doordacht in het geheim is gehuwd, nu zij reeds een eerste keer is gehuwd en zij duidelijk wist dat haar ex-schoonmoeder voor problemen zou zorgen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 18-19 en 22-23). Bovendien laat verzoekster ook in dit tweede onderdeel de overige argumenten ongemoeid waaruit blijkt dat zij weinig doorleefd verklaringen aflegt, aangezien eruit blijkt dat zij en haar man geen rekening hielden met het geheime karakter van het huwelijk noch met de risico's die dit met zich meebrengt.

Verzoeksters toelichting betreffende haar problemen met Al Shabaab, haar gevangenschap, ontsnapping en reisweg naar Mogadishu, laat niet toe om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Verzoekster verwijst naar haar verklaringen en herhaalt deze, maar doet geen poging om een concrete uiteenzetting te geven waarom deze motieven de bestreden beslissing niet kunnen schragen. Het motief dat verzoeksters verhaal ongeloofwaardig is dat zij de rivier Shabelle nooit heeft gezien, laat zij ongemoeid, terwijl het niet aannemelijk is dat zij deze niet heeft gezien tussen Cali Fouldheere en Mahaday, op weg naar Mogadishu.

Verzoekster erkent in het verzoekschrift dat zij door het dreigtelefoontje aan haar oom in Mogadishu Somalië heeft verlaten en dat dit telefoontje de reden was om ook daar te vertrekken en aldus de directe aanleiding was voor de indiening van haar asielaanvraag, zodat het geenszins aannemelijk is dat verzoekster dit niet heeft vermeld bij aanvang van de asielprocedure.

De instructie dat verzoekster bij aanvang van de asielprocedure kort diende in te gaan op haar problemen, doet hieraan geen afbreuk, aangezien haar uitdrukkelijk werd gevraagd om een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot haar vlucht uit Somalië.

Wat de verschillende andere tegenstrijdige verklaringen betreft, die verzoeksters algehele geloofwaardigheid ondermijnen, beperkt verzoekster zich tot de herhaling dat zij bij aanvang van de asielprocedure verklaarde dat zij in september 2015 een geheim huwelijk afsloot en dat zij tijdens het CGVS-interview wist dat het 5 september 2015 was. Het feit dat dit geheime huwelijk het begin van alle

voorgehouden problemen heeft veroorzaakt, wordt dit argument terecht opgenomen in de bestreden beslissing en betreft het geen onbelangrijke inconsistentie. Verzoekster kan worden gevolgd dat dit wel geldt voor de geboortedatum van haar nichtje N. O. Verzoekster betwist echter niet dat haar tegenstrijdige verklaringen over de geboorteplaats van haar kinderen, het feit dat haar moeder al dan niet vermist is dan wel in Mirtaqwa verblijft en de geboorteplaats van haar ouders, haar algemene geloofwaardigheid verder aantast.

Verzoekster laat evenzeer de motivering aangaande de problemen die zij vreest omwille van haar besnijdenis, de vrees voor een besnijdenis van haar dochters en het medische attest over haar miskraam die zij had na aanvang van de asielprocedure ongemoeid. Ook deze motieven zijn correct en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

De weerhouden motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt aldus overgenomen door de Raad:

“U verklaart problemen met Al Shabaab te hebben ondervonden omdat uw ex-schoonmoeder niet wou dat u hertrouwde met iemand anders dan de broer van uw ex-man (gehoorverslag CGVS, p. 20), waarop u in het geheim huwde (gehoorverslag CGVS, p. 23). U heeft het voor het CGVS echter niet aannemelijk kunnen maken dat u een geheim huwelijk aanging.

Er kunnen ernstige vragen gesteld worden m.b.t. het geheime huwelijk zelf. Zo verklaart u voor het CGVS dat u op 5 september 2015 gehuwd bent (gehoorverslag CGVS, p. 24), terwijl u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde dat u gehuwd bent in september 2015, maar dat u niet wist op welke dag (verklaring DVZ, 15a). Gevraagd naar de aanwezigen op het huwelijk, vermeldt u aanvankelijk een geleerde, de koranleeraar en twee mannen die als getuige optraden (gehoorverslag CGVS, p. 24), maar u weet over deze getuigen niet meer te vertellen dan dat zij vrienden zijn van uw echtgenoot. Gevraagd waarom u niets van hen weet, verklaart u niet met hen gesproken te hebben omdat zij slechts getuige waren. Er kan echter van u gevraagd worden dat u meer weet over de aanwezigen op uw huwelijk. Gevraagd wat de geleerde zei over het geheime huwelijk, verklaart u plotseling dat het in dat opzicht geen geheim huwelijk was, want uw oom was op het huwelijk en sprak met de geleerde. Gevraagd of jullie van de geleerde een document hadden gekregen wat als bewijs van het huwelijk kon dienen, verklaart u dat hij dat gegeven heeft (gehoorverslag CGVS, p. 26). Voor de DVZ verklaarde u echter dat er geen documenten afgeleverd werden m.b.t. de inhuldiging van het huwelijk (verklaring DVZ, 15a). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw tweede huwelijk, waardoor u het niet aannemelijk maakt dat u een geheim huwelijk aanging. Gevraagd naar jullie toekomstplannen, verklaart u ‘we wilden bij elkaar zijn voor de rest van ons leven’ (gehoorverslag CGVS, p. 24).

Gevraagd hoe jullie dan bij elkaar wilden blijven als de oma van uw kinderen er niet mee akkoord ging, verklaart u dat u dat wel wou waarmaken. Nogmaals gevraagd hoe u dacht dat vol te houden, verklaart u gewoon in het geheim te willen leven en dat u zelf niet zwanger wou geraken om te voorkomen dat ze op de hoogte kwam (gehoorverslag CGVS, p. 25). U verklaart dat de mensen van het dorp niet wisten dat u getrouwd was (gehoorverslag CGVS, p. 23), maar uit uw verklaringen blijkt echter dat sommige mensen weet hadden van uw huwelijk. Zo verklaart u dat uw voormalige werkgeefster, de bazin van het restaurant, die ook uw buurvrouw was, van uw huwelijk afwist (gehoorverslag CGVS, p. 27). Jullie blijken eveneens geen voorzorgsmaatregelen genomen te hebben om het huwelijk voor de buitenwereld geheim te houden. Het is immers niet aannemelijk dat uw echtgenoot de woning verlaat om gewoon te gaan werken en 's avonds thuis komt terwijl buurtbewoners hem zien komen en gaan (gehoorverslag CGVS, p. 27), zoals dat eigenlijk gaat bij een niet-geheim huwelijk. U was op de hoogte van het risico dat u liep, want u wist al voor uw geheime huwelijk dat straffen opgelegd konden worden (gehoorverslag CGVS, p. 33) en dat uw ex-schoonmoeder gekant was tegen een eventueel huwelijk met een andere man (gehoorverslag CGVS, p. 20). Uw echtgenoot komt bij u thuis wanneer de tante van uw kinderen bij u op bezoek komt (gehoorverslag CGVS, p. 32), waarna deze het aan uw ex-schoonmoeder doorvertelt. Het is bovendien eveneens niet aannemelijk dat u, gezien de risico's die jullie lopen, aan uw dochtertje vertelt dat u met haar nieuwe papa getrouwd bent (gehoorverslag CGVS, p. 31).

Hoewel u verklaart dat zij altijd bij u is wanneer u haar oma bezoekt of wanneer u gaat werken, kan u onmogelijk elk moment een oogje op haar houden waardoor zij – gezien haar enthousiasme over haar nieuwe papa – uw geheime huwelijk alsnog kan bekendmaken aan de buitenwereld. Uw verklaringen over jullie gezamenlijke toekomstplannen en hoe jullie je geheime huwelijk beleefden, komen niet doorleefd over aangezien eruit blijkt dat jullie weinig tot geen rekening hielden met het geheime karakter ervan, noch met de risico's.

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot problemen die u zou gehad hebben omdat u een geheim huwelijk aangegaan bent.

U heeft eveneens niet aannemelijk kunnen maken dat u problemen met Al Shabaab ondervonden heeft.

Gevraagd of er tijdens uw gevangenschap iets gebeurde, verklaart u dat er niets gebeurde (gehoorverslag CGVS, p. 29). Ter bevestiging gevraagd of er helemaal niets gebeurde, zegt u kortweg 'neen'. Gevraagd of u met iemand van Al Shabaab gesproken heeft, verklaart u niet persoonlijk met hen gesproken te hebben. Gevraagd hoe de tijd in de gevangenis dan verliep, verklaart u er maar kort verbleven te hebben en dat u gewoon daar wilde blijven, maar dat de andere vrouwen zeiden dat u met hen moest meegaan. Pas wanneer gevraagd wordt wanneer u ter dood veroordeeld werd, verklaart u dat dit gebeurde toen u twee dagen gevangen was. Het komt allerm minst doorleefd over dat u, wanneer gevraagd wordt over uw gevangenschap, niet uit eigen beweging over uw terdoodveroordeling vertelt of dat u verklaart gewoon in de gevangenis te willen blijven als u reeds ter dood veroordeeld werd.

Het komt eveneens bevreemdend over dat Al Shabaab begint te bidden voordat de gevangenen die uit de cel gehaald worden zich volledig kunnen reinigen om volgens de rituele voorschriften te bidden (gehoorverslag CGVS, p. 33). U geconfronteerd met het feit dat niemand van Al Shabaab nog naar jullie keek, verklaart u dat slechts één man voor de bewaking moest zorgen, maar dat u toch gewoon rustig kon weglopen (gehoorverslag CGVS, p. 34). Het is opmerkelijk dat 5 vrouwen samen kunnen weglopen wanneer de aanwezige leden van Al Shabaab dit kunnen zien gebeuren.

U verklaart na uw ontsnapping naar Mogadishu gereisd te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 34). Gevraagd hoe u vanaf Cadley verder gereisd bent, verklaart u eerst naar Cadley gegaan te zijn, waarna u naar Cali Fouldheere ging om zo naar Mahaday te gaan. Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS ligt het dorp Cadley echter niet op de weg van Mirtaqwa naar Cali Fouldheere, maar zou het een hele omweg zijn om van Cadley via Cali Fouldheere naar Mahaday te gaan (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Aangezien u met een wagen meereisde die hooi naar Mahaday bracht (gehoorverslag CGVS, p. 23), kan aangenomen worden dat een meer rechtstreekse weg naar Mahaday genomen werd.

U verklaart daarenboven dat de rivier Shabelle achter de stad Mahaday gelegen is en dat u de rivier nooit gezien heeft (gehoorverslag CGVS, p. 9). Volgens dezelfde informatiebron stroomt de Shabelle echter tussen Cali Fouldheere en Mahaday, waardoor u de rivier wel gezien zou hebben. Uw verklaringen m.b.t. uw reis naar Mogadishu komen allerm minst aannemelijk over. U verklaart voor het CGVS dat uw oom tijdens uw verblijf in Mogadishu één maal gebeld werd door Al Shabaab om mee te delen dat u uw straf zou ondergaan na de bevalling (gehoorverslag CGVS, p. 35). Eerder kreeg u voor het CGVS de mogelijkheid om de problemen die u in uw thuisland ondervonden heeft volledig en in uw eigen bewoordingen uit te leggen (gehoorverslag CGVS, p. 22-23). Tijdens dit vrij relaas legt u geen verklaringen af waaruit blijkt dat Al Shabaab u via uw oom bedreigde toen u al in Mogadishu was. Voor de DVZ heeft u eveneens geen verklaringen afgelegd over de bedreiging die u via uw oom kreeg toen u reeds in Mogadishu was (verklaring DVZ, 3.5). Daarenboven kreeg u kans om eventuele toevoegingen te doen, wat u niet gedaan heeft (verklaring DVZ, 3.7). Bij aanvang van het gehoor voor het CGVS werd u gevraagd of u alle elementen die ertoe geleid hebben dat u Somalië verlaten heeft kon aanhalen, waarop u positief antwoordt (gehoorverslag CGVS, p. 3). Het is echter niet aannemelijk dat u een dreigtelefoon van Al Shabaab niet eerder zou vermeld hebben, aangezien dit bezwaarlijk een detail genoemd kan worden.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw geheime huwelijk en de betreffende gevolgen daarvan, niet geloofwaardig zijn. Aangezien dit voor u de aanleiding was voor het verlaten van uw land, kan dan ook geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw beweerde vervolging in Somalië.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart voor het CGVS dat uw kinderen geboren zijn in Mogadishu (gehoorverslag CGVS, p. 19), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat zij geboren zijn in Mirtaqwa (verklaring DVZ, 16).

Voor het CGVS verklaart u dat uw moeder vermist is (gehoorverslag CGVS, p. 17) en dat zij in de eerste maand van 2012 samen met uw zus weggegaan is uit Mirtaqwa (gehoorverslag CGVS, p. 12). Voor de DVZ verklaarde u echter dat zij zich in Mirtaqwa bevindt (verklaring DVZ, 13A).

Gevraagd naar de geboorteplaats van uw ouders, verklaart u voor het CGVS dat zij beiden geboren zijn in Mirtaqwa en dat zij daar altijd gewoond hebben (gehoorverslag CGVS, p. 17). Voor de DVZ wist u echter niet waar uw ouders geboren zijn (verklaring DVZ, 13A)."

“U verklaart eveneens dat uw dochter M. nog niet naar de Koranschool ging omdat ze te klein was, waarna u verklaart dat kinderen naar de Koranschool moeten gaan wanneer zij hun oor kunnen grijpen door hun arm over hun hoofd te leggen (gehoorverslag CGVS, p. 31). Ter bevestiging gevraagd dat zij nog niet naar de Koranschool ging, verklaart u echter dat zij niet naar de Koranschool ging omdat u bang was dat ze er geslagen zou worden.”

“U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest m.b.t. uw besnijdenis voor. Hieruit blijkt dat u type 3 besneden bent. Gevraagd wat u denkt dat u zal overkomen als u terugkeert naar uw eigen land, antwoordt u dat u bang bent dat uw dochters besneden zullen worden door uw oom (gehoorverslag CGVS, p. 21). Er dient echter vastgesteld te worden dat uw dochters zich niet bij u in België bevinden, maar dat zij zich volgens uw verklaringen in Hamar bevinden (gehoorverslag CGVS, p. 19). Bijgevolg kan hun nood aan internationale bescherming niet onderzocht worden. Nogmaals gevraagd of u zelf een vrees heeft m.b.t. uw besnijdenis, antwoordt u: ‘Ik wil heel graag nu naar de dokter gaan en wil dat ongedaan maken. Ik ben getrouwd, als ik daar naar toe ga, heb ik problemen’ (gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of u al plannen gemaakt heeft voor een operatie, verklaart u dat wel te willen (gehoorverslag CGVS, p. 22). U haalt geen vrees tot herinfibulatie aan. U wijst op een hypothetische vrees voor problemen die u heeft na een hersteloperatie die in de toekomst uitgevoerd zou kunnen worden. Op dit moment heeft u deze operatie nog niet ondergaan en is er geen reden om, in uw huidige situatie, aan te nemen dat zich een vervolging van welke aard ook, zich zou voordoen. Voor wat betreft de gevolgen die u zou ondervinden van de besnijdenis die u in het verleden hebt ondergaan, kan worden opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die het recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. U legt eveneens een medisch attest voor m.b.t. een miskraam die op 12 januari 2016 vastgesteld werd. Gevraagd wat u met dit attest wilt aantonen, verklaart u slechts dat u een miskraam gehad heeft, dat u zwanger was toen u hier kwam (gehoorverslag CGVS, p. 21). Er wordt niet betwist dat u een miskraam gehad heeft. Dit attest kan het voorgaande echter niet weerleggen.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet, noch aan de voorwaarden van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Na analyse van de voorliggende relevante elementen, bevestigt de Raad dat in het voorliggende geval een toepassing dient te worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de vreemdelingenwet, bij de beoordeling van het bestaan van de zwaarwegende gronden dat verzoekster het risico loopt op ernstige schade, omwille van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te kunnen gaan met de twijfel die wordt geuit betreffende de herkomst uit Mirtaqwa, maar de volharding in haar verklaringen die zij heeft afgelegd over haar dorp,

doet geen afbreuk aan de vaststellingen opgenomen in de bestreden beslissing. Verzoekster geeft immers zelf eerst aan dat zij het gebruik van de windrichting niet machtig is om andere dorpen in de omgeving te situeren, maar verwijst daarna spontaan naar het westen en het zuiden om dorpen te situeren. De bestreden beslissing merkt terecht op dat verzoeksters verklaring over de Shabelle die zij nooit heeft gezien en zij naar Hamar ging om van haar kinderen te bevallen niet aannemelijk is. Verzoekster stelt deze motieven geenszins in een ander daglicht met de toelichting dat zij onmogelijk kon voorspellen wat haar tijdens het CGVS-interview zou worden gevraagd en haar kennis daarom niet ingestudeerd is.

Verzoekster kan niet worden bijgetreden dat zij niet bij haar oom terecht kan, omdat deze ook wordt gevisieerd door Al Shabaab, aangezien hierboven reeds werd besloten dat verzoekster deze problemen niet aannemelijk heeft gemaakt. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat verzoekster in staat is om de reis naar Mogadishu te maken en er zich te vestigen. Uit de COI Focus "*Somalië. De veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 6 september 2016 blijkt Mogadishu ook bereikbaar via een internationale luchthaven. In de bestreden beslissing wordt ook omstandig ingegaan waarom het redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoekster er zich vestigt, gelet op de aanwezigheid van een familiaal netwerk en de clan, de vertrouwdschap met Mogadishu, het feit dat verzoekster in 2012 heeft overwogen om er zich te vestigen en het feit dat zij blijkt heeft gegeven over een voldoende financiële redzaamheid in het verleden.

De Commissaris-generaal oordeelt omtrent de veiligheidssituatie in Mogadishu daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie er volatiel blijft en de situatie complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, §115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit de door verzoekster en door de Commissaris-generaal toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

De Raad merkt op dat de Commissaris-generaal de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 6 september 2016 heeft toegevoegd, waarin dezelfde informatie als deze die werd opgenomen in de persberichten en het rapport dat verzoekster bijbrengt, genoegzaam bevestigd wordt.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de

vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP